

BONAMENTELE

IN TOATA ROMANIA... IN STRAINATATE... INSERȚIUNI ȘI RECLAME...

TIMPUL

ESTE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biurul Redacției și Administrației: Palatul „Dacia.”

ANUNCIURI.

Se primește în străinătate: La D-nii Haasenstein & Vogler în Vienna...

Scrisorile nefranțate nu se primesc.

Articolele republicate se vor arde.

Un număr în Districte 15 bani.

Table with exchange rates for various locations like București, Iași, etc.

Table with exchange rates for Vienna (Cursul de Viena).

Table with exchange rates for Berlin (Cursul de Berlin).

Table with train departure times (PLECAREA TRENURILOR).

Știri Telegrafice din rile Straine

Vienna, 4 Februrie. Ziarele apărute astăzi dimineața... Londra, 5 Februrie. Paris, 4 Februrie. Roma, 6 Februrie. Lausanne, 6 Februrie. Semlin, 6 Februrie. Viena, 7 Februrie. Cologna, 7 Februrie.

tui un comitet privitor la creditele extraordinare. Discuționea va fi astăzi seară în ședința comitetului. Demonstrațiunile s'au făcut din partea populațiunii și a studenților pentru politica guvernului.

această asociere nu are alt scop decât a arăta voința generală și unanimă a țerei, fără distincțiune de partide în această cestiune, și pentru că moțiunea nu însemnează o iotă, o virgulă mai mult. Presa independentă a arătat și actele secrete cari s'au citit înaintea Adunării, ad dovedit, mai mult decât se putea cere, purtarea plină de presumpțiune, de ușurință a cabinetului de la începutul cestiunii orientale și până astăzi.

le conducă tot așa de rău. Este din nefericire ologică a faptelor în lumea asta, situațiunea funestă creată României de acest guvern este astfel ajunsa astăzi, în cât el se află totodată în neputință de a înlătura relele ce o așteaptă precum și de a fugi dinaintea prăpăstiei ce a deschis-o, pentru a lăsa altora greaoa însărcinare de a scăpa țara. Partidul conservator nu poate face nimic; nu are majoritatea; știm și suntem fericiți prin aceasta, căci este bine că cei care au adus lucrurile la o situațiune desperată să poarte și rușinea și răspunderea ei. Însă când vre-o dată lipsa de majoritate a împedicat pe un partid de a-și susține credințele? Partidul conservator, fără a propune vre-o moțiune de blam sau de mențea, care n'are șansa de a fi primită, trebuie totuși să-și arate opiniunea sa în privința oamenilor de la guvern și a faptelor lor. După ce își va îndeplini datoria în astfel de mod, va lăsa majorității răspunderea voturilor și faptelor ei. Însă această purtare, nu va scăpa Basarabia! Nici asta, nici alta. Basarabia a putut să fie scăpată de România la Livadia, la Chișinău, înaintea trecerii Dunării, și la Plezna atunci când noi am cerut pe toate zilele și în toate modurile, tratat de alianță, condițiuni precise — și când d. Rosetti ne răspundea că nu-i trebuie zapis, amanet etc. Așa ne răspundea și cu vestita cestiune Strusberg. Acum este prea târziu. Românii nu mai pot nimic ori prea puțin pentru Basarabia. În ori-ce cas acel prea puțin nu se va face de guvernul incapacității și al corupțiunii. Două lucruri însă mai pot să scape încă — întâi înalta influență a Mariei Sale Domnitorul Carol I de Hohenzollern. Văr al celui mai puternic împărat al lumii, adică împăratul Germaniei, amic al M. Sale Țarul de care a fost legat pe câmpurile de bătălie prin confraternitatea armelor, nu se poate că în asemenea momente să nu ia România sub pavăza numelui său glorios care a însemnat tot-d'auna în istoria patriei sale vechi întindere, conciste, iar nu desmembrare, imputinare, peire. La asemenea ocaziuni ficțiunile și convențiunile constituționale trebuie nițel lăsate la o parte. Pentru-ce în 1866 Românii purseră pe tronul glorios al țerei lor un junie Principe, străin de obiceiurile noastre, necunoscând lucrurile, nici oamenii de aici? Tocmai pentru-că prevăzând un moment ca cel de astăzi și știind că sunt în Europa interese inimice

naționalității și propășirii lor, el adău voit ca la ceasul de pericol, un mare nume să-l ocrotească, o mare influență să-l scape. Aceea ce nu putea face un simplu boer, un Stirbeiu, un Binescu, un Ghica cu toată capacitatea și patriotismul lor, nu este mai presus de forțele unui Hohenzollern. Ceasul a sosit. Toate privirile sunt îndreptate spre Palat. A doua bază a speranțelor noastre este întrunirea Europei la congresul ce se pregătește. Dar această speranță este foarte slabă, mai cu seamă cu guvernul actual la putere. Oamenii din acest guvern au indispus prin purtarea lor nesocotită revoluționară, destrăbălata, toate cabinetele. Disprețul ce au arătat pentru tratatul de Paris n'a putut să placă foarte mult puterilor semnătoare ale acestui tratat. Este adevărat că Rusia victorioasă l'a sfășiat și a aruncat buclăile lui în marea Dardanelor. Dar multe lucruri se suferă de la cei tari care nu se tolerează de la cei slabi. Și pe urmă tratatul de Paris reprezintă pentru Rusia învingerea, scăderea. Noă ne dedese 20 de ani de pace, de liniște, de independența reală. Am fost dar ingrați către dănsul, fără a fi prevăzătorii în fața puterii cu care ne aliam; trebuia să cerem de la această putere un tratat formal de alianță, cu stipulațiuni precise, iar nu să ne mulțumim cu o convențiune care n'are nume în dreptul gintelor și în care România este tratată nu ca un stat, ci mai mult cu un simplu popor de aprovizionare pentru armate. Toate acestea ne au creat-o situațiune nu numai tristă dară și ridicolă și ar trebui să ignorăm natura omenească, ca să nu pricepem malițioasa satisfacțiune a oamenilor de stat turci, englezi și austriaci, văzând prădăleala noastră, căci ce nume să dăm unei asemenea situațiuni? „Aceste sunt divergențe între aliați, certe de familie, a răspuns zimbând lord Eliot „unagent al nostru. „Englitera nu poate să se amestece”. Iată ceia ce cugetă cel mai mulți diplomați de și nu totuși au franchețea s'o mărturisesc. Eită dară unde stăm. Aliați și maltratați, biraitori și cuceriți, — desmembrați și ridicoli! Acestea sunt fructele politicele d-lor Brătianu-Rosetti-Cogălniceanu!

Știri Telegrafice

Vienna, 7 Februrie. Cologna, 7 Februrie. Londra, 8 Februrie.

IERI o moțiune importată s'a votat în Senat și Cameră prin care amândouă corpurile legiuitoare protestează în contra cesiunii Basarabiei către Rusia. Această moțiune s'a votat în unanimitate. Nu putem decât a aproba pe amieii noștri cari s'au asociat cu dănsa, căci

BUCORESCI 28 IANUARIU 9 FEBRUARIE. Ieri o moțiune importată s'a votat în Senat și Cameră prin care amândouă corpurile legiuitoare protestează în contra cesiunii Basarabiei către Rusia. Această moțiune s'a votat în unanimitate. Nu putem decât a aproba pe amieii noștri cari s'au asociat cu dănsa, căci

care nu poate d'acum înainte să nu

Camera d-lui Rosetti, după rugămintea d-lui Brătianu, a retras acuzarea în contra foștilor miniștri. Nu cunoaștem atitudinea ce au de gând

a păzi acești bărbați în fața situației ce li se face prin acest act; aici dar vom vorbi nu din punctul de vedere personal, ci într'un sens mai larg cum se cuvine organului unui partid.

Incepută prin violarea Constituției, această afacere s'a sfârșit prin cea mai flagrantă inichitate; aceasta Camera a Comitetelor demagogice rădică și votează acuzarea pe care o afișează în toate comunele țării după propunerea făcută de d. C. A. Rosetti; își atribuie competența judecătorească, călcând astfel principiile constituționale; întinde prin violență perchezitiuni în toată țară; târăște pe acuzatii între jandarmi dinaintea Comitetului și publică rezultatul instrucțiunii în 3 volume, lucru ne mai auzit, căci cine nu știe, că ver ce instrucțiune este secretă până la judecare.

Doi ani aproape au trecut de atunci, și în acest interval toate silințele foștilor miniștri renași sub acuzare, au fost zadarnice pentru a obține trimiterea procesului înaintea Curții de Casația.

Și astăzi când Cabinetul Brătianu-Cogălniceanu simte ca se surpă din propria putreziciune, astăzi când țara ia trimis o îndoită palmuire prin alegerile Generalului Florescu și a d-lui Maiorescu, tremurând de groază înaintea sorții ce au atras asupra României prin incapacitatea și prin întuiecoasa lor purtare, astăzi vine d. Brătianu și împreună cu Camera sa, retrace acuzarea.

O repetăm nu știm că au se facă d-lui L. Catargi și cu colegii săi; numai atâta pot să le zic, că precum nici acuzarea nu a putut atinge onoarea și demnitatea lor, tot așa grațierea nu trebuie să deștepte în sufletele lor de cât disprețul și disgustul. Toate încercările acestei Camere și acestui guvern pentru a vă păta au fost zadarnice; ele s'au întors în contra acuzatorilor voștri; ura și invidia lor ve crează noue titluri, și țara curând desamăgită, a pronunțat verdictul său prin alegerile de alaltă-ieri.

Ei vor rămănea cu rușinea și cu neputința reului ce au voit să ve facă, eară istoria va stigmatiza Camera din 1876 cu numele de: **Camera inichității.**

Camera a retras acuzațiunea în contra foștilor miniștri în urma unei cuvântări a d-lui Ioan Brătianu, care și-a întemeiat propunerea sa pe cuvântul, că nu-l era *minlea liniștită ca să se poată ocupa astăzi de această acuzație.*

Am fi crezut, că în fața atitudinii partidului conservator, care a fost mai presus de orice laudă, guvernul ar fi avut podoarea, ca să nu afirme încă odată, că foștii miniștri sunt culpabili și numai neliniștea minții d-lui Ioan Brătianu, îl face să părăsească această acuzațiune.

Înțelegem neliniștea minții d-lui prim-ministru. Ori-cât de oțelită ar fi fruntea d-nei sale, rolul unui Olivier, pe care l joacă d-sa astăzi, ne face să credem că în fundul inimii sale trebuie să și facă imputări amare. Ce au însă a face remușcărilor unui politic culpabil cu sfânta dreptate?

Precum au asteptat doi ani de zile foștii miniștri, puteau să mai aștepte încă până la înseninarea minții primului ministru, fără ca aceasta să aducă vre-o piedică la opiniile, ce le face națiunea întregă, ca să scape de consecințele politicele roșii,

Nu vom a prejudeca răspunsul foștilor miniștri, dar pentru noi nu știm ce este mai revoltător, modul cum s'au dat ei sub judecată sau modul cum se retrage acuzațiunea. Și dintr'un punct de vedere mai nalt, deplângem amar, că acei cari său pus tot deauna cu o trufie impertinentă ca regeneratori acestei țări, dau noiei generațiuni un exemplu atât immoral de modul machiavelic, cu care mănuesc d-lor echitatea și justiția.

CAMERA

Sesiune ordinară

Sedința de la 26 Ianuarie 1878.

Președinția d-lui președinte C. A. Rosetti, asistat de d-ii secretari N. Dimanchea, M. Ghelmegeanu, I. Vilacros și G. Sefendache.

Sedința se deschide la ora 4 după amiază. Prezenți 93 d-ni deputați.

Na răspund la apelul nominal 50 și anume:

Bolnavi:

D. C. Fusea.

In concediu:

D-ii F. Aluneanu, A. Caravasilie, D. Donici, N. Farculescu, N. Gurau, I. Iurașcu, C. Leca, D. Leca, G. Livezeanu, F. Milescu, I. Nanu, I. Nicolaș, D. Pruncu, G. Radovică, A. Șendrea, C. Șoarcă, D. Sofronie, I. Sturza, A. Teriachiu, N. Șigman.

Fără arătare de motive:

D-ii D. Anghel, P. Arbore, Ștef. Băchianu, C. Bobeica, T. Boin, N. I. Bujoreanu, A. Candiano-Popescu, I. Carabătescu, N. Constantinescu, L. Costin, D. Franză, G. Ghițescu, T. Ioan, I. Lătescu, G. T. Macri, D. Miculescu, G. Miculescu, N. H. Nicola, C. Popăciacov, G. Tacu, A. Vizanti, M. Vladimirescu, Gr. Valturescu, P. Zamfirescu, Gr. Isăcescu, I. Docan, A. Stoiljan.

Sumarul ședinței precedente se aprobă. Se acordă concediu d-lui deputat Dimitrie Donici.

Se respinge demisiunea dată de d. Nicolae H. Nicolau, din mandatul de deputat.

Se trimite la comisiunea bugetară adresa ministerului de interne, No. 208, relativă la cererea eforiei spitalelor civile, din București, de a se înscrie în bugetul Statului pe 1869, sub-vențiunea pentru unele din institutiile pendinte de densă; adresa ministerului de finance No. 1,941, prin care cere a se înscrie în bugetul acestui minister pe 1878, suma de lei 14,500, cu care să se plătească garanțiile sustrate de Nicolae C. Florian, fost arhivar; bugetul eforiei civile din București pe 1878 și petițiunea profesorilor gimnasiului din Galați.

Se comunică Adunării, adresa d-lui președinte al consiliului de miniștri, prin care lăcuoștițtează că d. ministru de rebel susține proiectul de lege relativ la contractul încheiat cu d. Lemaitre, pentru spălatul rufelor.

D. președinte. Acum la ordinea zilei avem dezvoltarea interpelării d-lui Basile Urechia.

D. B. A. Urechia. În chestiuni de toate zilele și încă respectul cel mare ce am pentru această Cameră, mă face să fiu cuționat foarte mult de câte ori iau cuvântul, cu cât într'o chestiune de importanță celei de de astăzi. — Oratorii vechi, d-lor, au un artist la spatele lor care le dedea tonul după care să și modulate vocea, în vedere cu auditorul. Cine va fi diapasonul, care va ridica cugătarea mea la înălțimea situației? E patriotismul neîndoios al acelei bănci ministeriale și al d-v. al tuturor care va poverti cuvântul meu; mintea va îngredă cu lucruri nerăbdătoare. Interpelarea ce mi propun a desvolta azi înaintea d-v. are de scop de a întreba pe guvern asupra situației politice ce evenimentul din urmă a putut face patriei noastre și cu deosebire asupra unei chestiuni și mai dureroase încă pe care d-v. și înțeles'o din forma anunțătoare a interpelațiunii mele.

D-lor toate adresele pe cari d-v. v'ati socotit datorii ale trimitere tronului ca răspuns la mesajul de deschidere de când suntem în această Cameră au dat necontenit una și aceeași directivă politică guvernului nostru. Negreșit această directivă politică nu a întâlit tot-d'anna o unan-

mitate perfectă, dar trebuie să o recunoaștem în momentele solemne ca cele de astăzi, că chiar și acele voci, cari se împotrivesc la acea directivă, n'o făcându mai mult de cât diferind de vedere cu uoi asupra mijloacelor iar nu a scopului. Și care a fost d-lor acel scop? Acela care trebuie să fie al ori-cărei politici naționale, strădoințe și lupte pentru menținerea neștirbită a individualității naționale și pentru asigurarea în timp pacific, a dezvoltării cât mai repede și mai înlesnicioasă a națiunii noastre.

Politica unei națiuni, rezultat al voinței și inteligenței națiunii, duce cu sine meritul și demeritul său: a vedea scopul, a l'ormări cu străduință și când se pare că deviiim de la densul tot la densul a tinde. Iată negreșit o directivă politică; iată unde trebuie să tindă tot-d'anna guvernele noastre și iată unde ați împins pe cel actual să meargă. În aceasta, d-lor, nu făceam de cât să urmăm vechia deprindere străbună, căci nu neamului nostru românesc se va tăgădui meritul de a fi știut scopul și de a l' fi urmărit cu stăruință; nu lui se poate tăgădui meritul de a fi voit să rămână ca națiune de sine stătătoare, cu individualitate proprie a ei. Dar, d-lor, a înțelega scopul, a l' voi și a l' realiza nu este tot-d'anna. De multe ori națiunile ca și individele întâlesc în calea lor rezistențe, stavile, pe cari le numim fatale, fatale căci nu atâră de voința națiilor a le întâli sau nu în calea lor și pentru că numai cu mari lupte se puteau înlătura. Atâră oare de națiunea noastră ca să aibă o altă situațiune geografică? Atâră oare de al noștri strămoși ca să aibă alți vecini, vecini cari să fie mai apropiați eu inima de cât cei pe cari soarta l'a pus în jurul țării noastre? Negreșit că nu. Apoi în contra acestor factori fatali au luptat tot-d'anna, la nevoie chiar cu spada Români, și tot-d'anna cu mintea. Din mintea sa românul a făcut părghia cu care a înlăturat din cale acele stavile cari se opuneau la mersul său.

Călătoria, d-lor, stă nimit înaintea piramidelor Egiptului; el însă nu rămănea în admirațiune înaintea blocurilor de marmură ale lor, înaintea lucrului brut, în sine, — fiind-că ori-ce munte eșit din mână lui Dumnezeu l' oferă blocuri de piatră mult mai mari de cât ale piramidilor, — călătorul rămănea nimit înaintea acelor coloși pentru că și aduce aminte că sunt opera mâinilor slabe ale omului. Așa omul inteligent care citește istoria adevărată a orientului trebuie să stea nimit văzând lupta gigantică de 18 secole a unei națiuni mici, în raport cu mari și puternicii ei vecini, în curs de 17 secole, pentru a și păstra individualitatea sa! A și ține neapărat țării lor, întregiunea otarelor sale, iată scopul, iată politica străbunilor noștri. Când ei erau în câmpul de luptă ei strigau ca Costin: „să nu dăm locul, fraților, căci el este stropit cu sângele părinților noștri.“ Și când bătaia se sfârșea, mă țagel, ea nu s'a sfârșit încă până acum, — când bătaia se curma, voiesc să zic, se curma pentru un scurt timp, atunci nălea, pregătrea mijloacele pentru luptele viitoare. Cum? Pe calea alianțelor noi, alianțe ce le cununa admirabila lor maturitate politică, alianțe nu basate pe sentimente nici chiar pe religioase, pentru că religioasa cea mai mare a strămoșilor a fost conservarea intactă a naționalității (aplaude) și teritoriului patriei. Dovadă că aceasta a fost în tot-d'anna mobilul nnic ce i-a condus în politica lor, este alianțele lor cu Turcii.

D-voastră, d'impreună cu guvernul actual, nu ați scăpat din vedere și în împrejurările de față direcțiunea politicele noastre naționale. Știu că un d. deputat de talent și de inimă, care a lăsat un gol în siml acestui parlament, a articulat altă dată o adevărată acuzațiune cum că noi ne-am lepădat de Turcia, că ne-am depărtat, că am lăsat de o parte politica pe care trebuia să o urmăm, politica testamentului lui Ștefan cel mare. Eroarea acestui bărbat a provenit de acolo, cred, că el a considerat alianța propusă de Ștefan Vodă cu scop, iar nu ca mijloc, pe când trebuia din contră să o socotească ca un simplu mijloc către scop.

În adevăr, când alianța cu Turcia în cetă d'a fi un mijloc bun, nemerit, pentru a ajunge la scopul nostru, când ea nu mai fu mijlocul de asigurarea neatârării, independenței țării noastre, oare greșit'au Domnii urmași ai lui Ștefan cel mare cari au voit și au lucrat de a rape cu Turcia și de a se apropia de alți vecini și mai în urmă de Rusia? Încă pe la jumătatea secolului al 15-lea Românii luară în băgare

de seamă născănda putere a Rușilor. În partea în care Alexandru cel bun află pe Ștefărigloni, Ștefan chiar află un factor nou politic, cu care intră în alianță și de înrodire. Acum d-lor, fazele prin cari au trecut relațiunile noastre cu unul factor al politicii din Orient, cu Rusia, negreșit sunt de domeniul istoriei, și nu intră în cadrul unei interpelațiuni ca aceasta; cu toate acestea, fiind că tocmai este chestiune astăzi de regularea Orientului — pentru că tocmai astăzi se vorbește de deslegarea necesară a chestiunii Orientului, — nu crez că ar fi rău venită înaintea d-voastră o mică aducere aminte a rolului mic ce noi am putut avea în această chestiune mai înainte de ce Rusia să fi luat în mână ea frânele politicii în Orient.

D-lor, chestiunea aceasta a Orientului a fost ca niște friguri care, în loc de a veni la câte două zile, venia la fie-care secol; dară, ca să nu merg prea departe cu aceste amintiri istorice, voi lua de exemplu secolul al 17-lea și al 18-lea. Ce găsim pe la anii 1650—1670? Pe atunci încă d-lor, se zicea că Turcii să și sfârșască cu imperiul turcesc. Pe atunci avea dreptate să se zică așa pentru că Leopold al Austriei vedea oștirea turcească fugind din jurul Vienei, pentru că Peloponezul era luat de Venetianii, pentru că Transilvania, Ungaria erau scăpate de jugul Turcilor.

Ei bine, pe atunci era aci un Domn, Șerban Cantacuzino; acest Domn cât de mic era, a trebuit să apese mult în cumpăna politicele vremurilor de atunci, de onre-ce împăratul Leopold fu silit să competeze în el pentru a merge mai departe în contra Turcilor și să competeze până într'atâta în cât să l' promită tronul Constantinopolului, și acestea nu pentru că Șerban Cantacuzino dispunea de vre-o 40 tunuri și de o oștire numeroasă, ci pentru că el era adevăratul pivot în jurul căruia gravitau încururile și oamenii din Orient.

La curtea lui Șerban petrecea patriarhul de Constantinopol; în școlile lui Șerban reînvișă grecii patriotismul; cu banii țării lui Șerban se întrețineau bisericile creștine ale slavilor din imperiul turcesc. Șerban scotea din domnia Moldovei Domnii contrarii alianței creștine contra Turcilor. Șerban chema la această alianță prin emisari bosniaci pe țării Petru și Ioan Alexioviți cari declară ca și Leopold că tronul Constantinopolului are să fie al lui.

Ei bine, pentru ce alianța creștinilor nu a isbit? Pentru că mulți din acei aliați aveau scopuri ascunse și erau de rea credință. Împăratul Leopold trata cu Constantin Cantemir în secret de Sobieschi, și lui Sobieschi l' promitea Moldova, și pe când Leopold promitea lui Șerban tronul Constantinopolului, veteranii intra cu armatele imperiale în Muntenia. Atunci Domnii români își aduseră aminte că aveau să se ocupa mai întâiu de țara lor de cât de soarta imperiului Turciei. Atunci Constantin Cantemir cu 5000 de moldoveni bătea la Boian pe gloriosul Sobieschi, care avea 35,000 de Poloni. Țările române dovedea atunci că nu se poate merge la Constantinopol călcând peste ele dușmănoște. D-lor mai târziu una sută de ani era românimea în mai rea stare de lucruri de cât în timpurile lui Constantin Cantemir și Șerban-Vodă, și cu toate acestea tot nu se putură bucura Potemkinii și Camnitzii și nu se realiză împărțirea țărilor noastre. Pentru ce? Pentru că ori cât de căzuți Români ridicară fruntea și luptară; pentru că apărătorii generoși ca principiele de Signe vorbi Europei în numele lor, pentru că imperatricea Maria-Tereza, care scria la Paris că „dans les affaires de la Moldavie nous avons entièrement tort“ (o zicea aceasta de și lna Bucovina), tot ea zicea Austriei să nu facă greșală unei împărțiri a Turciei, „sper, zicea ea, că nu tor face aceasta nici urmașii mei!“ Și nu numai Maria-Tereza împiedică desființarea noastră ci și un domn depărtat ca Ludovig, care scrie note către Vergemes în care oprea cu amenințare o împărțire a țărilor române, note în care, de altmintelea, zicea, „că les cours compartageantes, je les crois plutôt en observation vis-à-vis les unes des autres et se défiant d'elles mutuellement.“

Și împărțirea nu s'a făcut căci sa găsea încă destule brațe, destul românii cari să aducă cuvântul lor modest, deară cuvânt puternic la dreptatea Europei (aplaude) împărțirea nu s'au făcut, cum nu se va face nici astăzi, dară Rusia stăruia în calea, permițându-i să o zic, greșită în privința țărilor creștine, în privința țărilor noastre, ceea ce făcea pe cea d'antăiu ge-

nerațiune a epocii de regenerare pe o mulți din d-v. să văz-o că nu conștientamentele de simpatie cu cari se făc primele legături dintre țările noastre vechial țar al Moscovei. Această greșală și imperiale mari, ca și oamenii încă pot greși, această greșală au conștientă nenorocită care se simți până timpul rebelului Crimeei. Această greșală va explica puternicului, cavalerescului imperator Alexandru sentimentele opuse convențiunea din 4 (16) Aprilie mai târziu în sensul reprezentațiunii naționale. Aceasta ne explică opozițiunea ce întâi ministerial din partea a cător-va deputați și cari l' zicea că pierzând din vremea scopul vechi al politicele naționale, „târănarea țării“, și intrat în alianță cu Rusia în contra Turciei.

Noi cari la 4 (16) Aprilie anul trecut am votat convențiile ce s'a încheiat guvernul Majestății Sale Imperatorului leșandru, am fost înțeles ca și d-voastră d-lor miniștri, că Rusia condusă de un generoasă, liberală și cultă a actualului său imperator, că Rusia în care iobă au făcut loc cetățeanului, că Rusia în conferințele din urmă de la Constantinopol au arătat că nu urmăresc revărsarea chestiunii Orientului cu scopul cucerire, și a explicat cum înțeleg ea solvarea chestiunii Orientului, că Rusia astăzi nu mai este Rusia din zilele greșelii, nu e mai Rusia de la finea secolului al 18-lea și de la începutul celui al 19-lea în această convingere am aprobat convențiunea văzând mai ales art. 2 din această am aprobat-o, cu inima plină de recunștință pentru generoșul și adevărat cîinul Imperator prin subscrierea că Rusia recunoștea și garanta nu numai integritatea teritoriului deară recunoștințea și însuși independența noastră.

În tot cazul acea convențiune o avem având credință că ea făcea ca totul care în Martie amenință ogorul României, în Aprilie mărginite în zăgazatele peiuniene d-v. se va transforma într'un fluviu restrâns care să treacă a mălicămpia. D-lor, convențiunea aceasta a fost folositoare numai nouă, și i totu ca să ne convingem n'avam decât citim ce zice însuși un jurnal imperial al imperiului Rusesc, „Invalidul Rusesc“, „Invalidul Rusesc“ recunoștea greșimomente în care Rusia a declarat reenumeră aceste dificultăți și la bila avantajelor nu vede de cât concun Muntenegrului și amiciția transformă mai în urmă în alianță a României.

La intrarea oștirii noastre în Românie zice marele organ Rusesc „Ele foră dial primite de guvernământ și de pe etc.

Amiciția cu care națiunea română a mit armata rusească care se declară că nge să pună în executiune protocolul cferinței din Constantinopol, nu credeam o fi alterat ori jicnit nici un act al resentanței țării. Din contră Camera aceasta a aprobat mai în unanimitate toate pozițiunile ce ministerul a luat în irresul alianței acestia și armatele Rus și a mers până acolo acele dispozițiunevărurăm pe ostaiii noștri, pe mica noastră armată slături cu viteaza armată imperială luptându-se și vărsându-și sânul pentru creștinătate și omenire: o văzurăm cum a avut fericirea să primească hivoitoare și încurajatoare laude de la marele imperator. Chiar și în cele urmări zile jurnalele rusești mai scrieprecum este acela pe care l' cităiu „Invalidul Rusesc“ recunoștea:

„Că la Plevna de la luarea căreia p cum evenimentele ulterioare său probat căna succesele și victoriile de care artele imperiale se încununează astăzi drunul Constantinopolului.“

„Invalidul Rusesc“ recunoștea, zic, că: Plevna situațiunea armatei Rusesci grea și că aceasta se amelioră prin întuirea armatei Române la corpul de la Vsubt comanda imediată a bravului nostru Domnitor.

Așa fiind starea lucrurilor astăzi, în mental când numele și soțiile române primă oftatul inimii lor amărâte a și, cătând mângăierea lor în credința vtorului mai fericire a patriei, în această țire care a redescoperit străbuna harul îndreptând-o din orășe și din sate și câmpul de onoare la Plevna, la Rahova, Lom-Palanca, la Vidin, în momentul că toți Românii salut voioși isbăndeale neltrernpte ale altetel sale marele duce pe Balcani, prin ce greșală a noastră nu și anuzul țării este isbit în mod neasospl de sciri care de care mai imposibile.

care de care mai intristătoare? Con-
... armistițiului cerut de Turcia sunt
... al, onorante, fiind comunicate de gu-
... Englez Camerei Comunelor.
... condițiuni care sunt publicate și
... foile noastre, socotesc de prisos
... mai ceti, căci d-v. le cunoașteți, dar
... tiadu-le nu putem să ni-lăm și să nu
... în intrul inemii noastre o întrebare:
... era mai potrivit, mai în concor-
... cu recunoașterea de fapt a inde-
... noastre de către Rusia, ca la
... tratatelor de armistițiu deocă
... preliminarilor păcii să fie luat
... nu trâmă al nostru în mod di-
... cel puțin să fi izbutat prela-
... care sunt dorințele guvernului
... ? Deasă se vede că paula pe care
... a împina mereu pe nenorocii
... i-au făcut se ignoreze că la Plezna,
... ca armata rusăscă era și armata
... . Se vede că, când Joie vrea se
... pe cine-va îl lipsește de munte.
... nu putem zice tot-ast-fel și despre
... rii răspândite cu mare înteuțire în
... europeană. Ast-fel „Morning-Post”,
... 27 Ianuarie scrie că condițiunile de
... comunicate de ambasadorul rus Su-
... cabinetului englez sunt: Independen-
... României cu mărire teritorială, spre
... compensa pentru cesiunea către Rusia
... păământ de la gurile Dunării.
... la jurnale au fost și mai categorice,
... ad numit chiar partea de loc pe care
... armata ormează se o cedeze Rusiei la
... Dunării.
... G. Vernescu. Sponeți care parte a-
... V. Al. Urechii. Basarabia.
... for rece a sguduit la această țtire
... tuturor românilor, de la un capăt
... la cel-alt al țerei, și cu toate ace-
... multe zile nimeni dintr-un noț, repre-
... țării țerei, nici din Cameră nici din
... nu și-a permis până astă-zl să le dea
... mănt unor asemenea șgomote. Pen-
... ? Pentru că se știe că România n'a
... rebel cu Rusia ca, invinsă, se
... învingerea sa. De ce? Pentru că
... banca ministerială nici nol Camera,
... Senatul, nu aveam dreptul, după art.
... Constituțiune, se intrainăm, nici
... un palamc din păământul Patriei.
... Când oștenii noștri mor vitezece
... a realia independența țerei, noi,
... legilor ne vom da sub-scrierea
... pe un act prin care se va deslipi
... mama patrie o provincie a ei? (A-
... . Nu vom da-o cu voia noastră, căci
... răspunzători pentru ea nu numai
... noștri, deasă și întregii Europei,
... recunoscând că Turcia nu avea drept
... o lăstreineze, ne-a inapoiat-o după
... Crimeei. Nu vom da-o de bună
... ai ar fi tot de aincidere: Basarabia,
... Dunării, sunt țluri de noblețe cari
... deschia și ne va deschide pe viitor
... ple ambasadorilor și-a diplomației
... neane, și care ne poate aduce de la
... dorita neutralitate. Nu putem da
... voi, pentru că nimeni nu ne
... cere de la reprezentanții țerei ro-
... ca prin recunoașterea retrocesiunii
... biel române, ca nedrept făcut prin
... al de la Paris, să legitimizeze cesiuni
... care nefăcute de ea. Nu putem da
... abia pecompensațiuni teritoriale, (A-
...). Nu, nu suntem un popor enceri-
... , trăgând spada pentru independența
... , n'am înțeles să răpim pe a altora,
... vom să asemănăm fortune în viito-
... trn pri alipirea de păământuri ce
... ale noastre. (Aplause). Dar vor-
... -lor, întemai pe jurnale, pe simple
... , căci lucrul este imposibil. Cu toți
... ștem simțimintele cu cari M. S. Im-
... rele Alexandru II face respectată
... Sa sub scriere; și sub-semnarea lui o
... convențiunea de 4 Aprilie. Este impos-
... l această retrocesiune, căci am fost
... ștem siogeri aliați ai M. Sale și M.
... in acte neîndoioase a recunoscut in-
... lidența noastră. Este imposibil și de
... ut știrea răspândită căci com se poate
... dona zi după bătaia de la Plezna
... ormentul încă cald al celor cari au
... strigând: Trăiască România! Tră-
... țării! Cum se poate ca pe mor-
... lor a se sub-scrie un act de in-
... are a unei părți din țara lor? (A-
... prelungite). Nu putem crede că Im-
... va îngădui această greșală, care
... o umbră neagră în luminoasa pa-
... d-sale. Dar se șoptește că această
... esione a Basarabiei, o cere suveni-
... teresele și onoarea militară a Ro-
... re se simte datoră a nimiei tra-
... ie la Paris în toate efectele lui.
... această retrocesiune a Basarabiei,
... ile de care ar fi scoperit acest pă-

mânt, suvenir^{le} luptelor și a gloriilor ei
in contra Turciei? Nobil și doios este
cultul suvenirilor străbune, dar care su-
venirii de gloria străbună ar putea se pre-
compănească înaintea istoriei, aceluși su-
venire care ar lăsa la pasivul mării și
glorioasal Rusii roperea Basarabiei de Ro-
mania, România fiind în deplină pace cu
Rusia. România fiind aliată sinceră a
Rusii (Aplause).
Suvenirile Rusii în Basarabia? Dar ale
Rusiei sunt de un secol și ale noastre de
17 (Aplause). Dar din al Rusiei ori din
al nostru sânge este plămădit păământul
acestei țeri până în renunchii lui? Rusia
ori vechii Basarabiei au apărut țărâmul
stâng al Dunării până la mare și Doistru
în potruva Sultanilor, căror nimeni din
pregior și în Europa numai rezista? (A-
plause).
Rusia sau România se bătută la Rahova,
la Tigina, la Cahul subț Ioan-Vodă, la
Chilia? Voescă Rusia monumente în a-
devăr neperitoare în Basarabia? Le poate
avea nu numai în Basarabia, ci și în toate
orașele României; în inima tuturor nu are
de cât să zică oștirilor sale puternice: cine
ar putea disputa voră cu șnceș reluarea
Basarabiei? Puteți să mergeți în Basara-
bia, dar nu veți merge, pentru că o apără
în contra unei dorinți grațite a inimii
rusești, „onoarea Rusiei” (Aplause).
În adevăr, d-lor, când este vorba de o-
noare, eu nu poate fi de două feluri: una
care să ceară reluarea Basarabiei, și alta
care prin convențiunea de la 4 Aprilie să
garantze integritatea țerei noastre și
menținerea Basarabiei pentru Moldova (A-
plause).
Dar o cere această retrocesiune intere-
sele Rusiei? Din contră, ea ar proba o
dată mai mult Europei scopuri de enceriți
care sunt, după cum a declarat-o în con-
ferința de la Constantinopol, sunt departe
de ea. Interesele bine înțelșe ale Rusiei
sunt împăcate cu esitența unei Românie
libere, omogene, care să își măsoare in-
tegritatea hotarelor sale. (Aplause).
Este interesul Rusiei, ca să ajute această
țară, ca să ajungă a înșuța acele state-
nitate de rășărit ale Europei, cari să fie
tamponul dintre ginta slavă și germană
(Aplause).
Deacă Europa ar isbati până la ou
oare care punct să își eplieșe incorporările
trecute până la 1812, ea nu ar putea,
sunt sigur, să mai înțeleagă pe acele de
la 1878.
La 1788, principele de Lique, voia să
convingă pe Potemkin, — atâta căzuse
știma Rusiei, pentu țara aceasta, — vom
să convingă pe Potemkin, să se facă Domn
în ambele țeri unite, numai să fie libere
de Turci.
Potemkin având alte gânduri de enceri-
re, răspunsă generalului de Lique, dând
din umeri: „je me moque bien de cela”.
Principele de Lique: „so mois rendez
ces deux pays independans des Turcs à la
paix”.
Hel bine, am înțeles pe Potemkin, care
în fața tristei situațiuni ce guvernale gre-
cești făcea țerilor Române de atunci, răs-
pundeă lui de Lique: „nous verrons”, zi-
când prin urmare, nul Dar azi după Gri-
vița, după Opancez, după Rahova, Imperă-
torul a zis Românilor: „V'am vèzut”. (A-
plause). Apoi, putem noi admite azi, că
Rusia ne ar face o cererere, cu aceea de
care ipolite, ne ocupăm?
Dacă ea ni s'ar face, ei bine, la rândul
nostru să nu ne șfîim de a ne face și noi
datoria. Și o datorăm aceasta chiar res-
pectului ce trebuie să purtăm Mareșal și
Bonului Imperat, care nu se putea alia cu
un popor mort. Să nu fim bănuți de
donchigonadă. Știm că suntem un Stat mic,
scim că nu putem arunca mânăna aceluia
contra căruia am avea dreptul să ne plân-
gem. Nu avem nevoie de brovode ca să ne
sustinem dreptul. Toată partitile, toată
țara, noi cu toții nu cerem nimica la care
nu avem dreptul și iată de ce nădăjduesc
că vom găsi sprijinul în marinimia Mare-
șal Imperator, care ne au gășit demai să
stăm alături cu viteza șce oaste. Dacă
nici ne vom face datoria, Europa va veni
și sprijinul nostru, Europa s'ar convinge că
ne am înțeles rolul de santinelă veghetoare
la gurile Dunării. Europa, d-lor nu poate
a ne părăsi când ne va vedea stând sen-
tinelă veghetoare, a intereselor ei la Du-
năre și când va vedea că nu numai deputați
dar țara întregă, toate partitile, am in-
țeles că suntem datori să păstrăm întregă
și ne atinșă individualitatea noastră na-
țională. Și d-lor deputați nu d-voastră veți
fi aceia care se scopariți cu vâi fonebru
scannile reprezentanților din Basarabia în
acest parlament. Nu, după aceste bance
cuvântul reprezentanților Basarabiei va

mai reșna încă. Săd dacă va înceta, ei
bina, să acie Europa că nu va fi departe
atunci și pentru dăna zina încetării drept-
țelii și a libertății. (Aplause).
Rog dar pe minister să bine-voiască a
ne spune care e credința ce trebuie să dăm
scotolore amenințătoare ce se răspundesc
ce înteuțirea în jurnalele din țară și străi-
nătate. (Aplause).
D președinte. Pan la vot prelungirea
șediuței după cinci ore.
Adnarea încuviințază prelungirea șe-
diuței.
D. I. Brătianu, președinte al consiliului.
D-lor, nu ești acela care să nu înțeleg
simțimintele ce au împins pe d. Urechii
să facă o asemenea interpelare. Dar, vâ
mărturisesc, că în ceea ce priveșce guver-
nul, această interpelare ne-a pus în posi-
țiunea cea mai critică. Căci noi, și ca mi-
nistri și ca români nu putem face alt-fel
de cât să răspundem la întrebarea ce ni
se pune, însă, ca să răspundem, trebuie să
lipaim cuviințelor diplomatice. Fiind însă
că este vorba de o datorie așa de sacră,
nu putem face alt-fel de cât să trecem
peste dăusele. (Aplause) și credem că chiar
acei cari vor găsi că facem o indiscrețiune
dacă vor intra în consciința lor, și se vor
pone în pozițiunea noastră, vor vedea că
nici ei nu ar putea să facă alt-fel de cât
ceea ce fac eu astăzi. (Aplause).
Zic, d-lor, că fac o necuviință diplo-
matică, fiind că nu suntem până acum se-
șiași într'un mod formal de Rusia în pri-
vința cesiunii Basarabiei. În zilele din
ormă nu s'a ivit alt-țeva de cât s'a ma-
nifestat în un mod oficial, ceea ce de mult
să zicea și se credea că ar fi intențiunea
Rusiei, de a relua partea noastră din Ba-
sarabia. La această demarșe oficială din
partea Rusiei, negreșit că nu vând îndoii,
după cum nu v'ăți îndoii de când stăm
pe această bancă, că noi am fost și suntem
aci expresiunea sinceră și profundă a d-voa-
stră, a representațiunii naționale (Aplause),
și că prin urmare răspunsul nostru a fost
că nici o dată neținea români nu va
consimți, nu la cesiunea dar nici chiar
la schimb al unei părți din teritorială săd,
fie măcar cu despăgubirile cele mai avan-
tagioase (Aplause prelungite). Nu numai
că am făcut această declarațiune, dar am
cântat prin toate mijloacele, înainte d'a
ni se pune cesiunea am căștat să ne asi-
gurăm mai din raite în contra unei ase-
menea eventualități, căci încă din 'nainte
eu ca ori-ce român, am avut această grije
în inima mea. Am cântat, d-lor, toate
argumentele, și nu era greu de gășit a-
cele argumente, căci în adevăr într'un lu-
cru așa de drept nu trebuie să fie cine-va
nici jurist, nici un om de geniu. Inșă d-lor,
nu avem astăzi certitudinea că am reușit a
convinge pe oamenii politici ai Rusiei că
ceea ce voesc să facă în privința noastră
e și nedrept către noi, și desavantajos
pentru Rusia, numai din punctul de vedere
al onoarei, dar chiar din punctul de vedere
al intereselor marelui imperiu (Aplause).
D-lor, când un proprietar mic, nu moșnen,
are o moșioară de la moșii săi rămasă pe
care fie-care străbun al lui a apărât-o și
a asigurat-o prin sudoarea și chiar prin
sângele lui, acela iubesc cu drept cuvânt
păământul său, și ori-ce schimb i s'ar pro-
pone, el nici odată nu va da mica lui mo-
șioară, pe acel schimb (Aplause). Da un
proprietar mare, care are moșii întinse,
păământul pe care poate nici nu l'a vèzut
pe tot, acela poate să primească schimbul
cu înlesnire (Aplause). Acestea sunt, d-lor
condițiunile în care se află Rusia și con-
dițiunile în care ne aflăm noi. Înțeleg ca
un proprietar mare să propună în schimb
unui moșnen un păământ de trei, de patru
ori mai mare, care cu toate acestea nu ar
fi de cât o minimă parte din averea sa;
dar tot ast-fel și mai mult încă înțeleg
resistența moșnenului de a primi să ceadă
moșioara sa, nu păământ cu care are legă-
ture de inimă și de senmpe suvenirii (A-
plause prelungite).
Eu cred, d-lor că atunci când va vedea,
nu oamenii politici ai Rusiei, ci Imperă-
torul singur, pe care am avut onoare să
l'apropiă de mai multe ori, și care, nu nu-
mai ca Imperat, ci ca om de inimă și de
nobile sentimente, planează pe d'asupra
întregii societăți rusești, când va vedea
drepturile României, cesiunea se va schim-
ba. Ori de câte ori m'am adresat la Ma-
jestatea Sa ceea ce toți cel-ășți în unele
șori refuzară, El m'i-a acordat, și m'i-a
făcut o adincă impresiune când L'am vèzut
în tot-dauna atins, când l'am vèzut cu
tot-dauna a înțeles dreptul nostru și a cedat
la cererile noastre. În zilele din urmă,
fiind că înrăși începuse să se agite cesi-
nea Basarabiei, am alergat la Poradim ca
ca să mă adresez d'a dreptul Imperatului

și am fost poprit de generalul Ghica care
m'i-a zis: 'ți-a vorbit vre o dată Imperă-
torul despre aceasta? Nu, l'am răspuns eu,
și nu a vorbit nici chiar Domnitorului,
cu care a fost în intimitate mai mult
timp. Atunci eu socotesc, m'i-a zis gene-
ralul Ghica, că ar fi să ofensezi pe Majes-
tatea Sa vorbindu de această cesiune.
Cum? când noi am făcut o convențiune
subscrișă de principele Goriacoff, un tract-
at investit cu sigiliul împăresc și după
aceasta ne-am dus de ne-am vèrsat sân-
gele alături cu armata rnsă, și Imperatul
la toate împrejurările a făcut omagiū bra-
vurei și devotamentului oștirii noastre,
cum ai putea d-ta să v'ia pune la indoi-
ială că Rusia ar mai avea intențiunea de
a lua de la noi un petec de păământ! (A-
plause)
Am gășit atunci că generalul Ghica a-
vea dreptate și m'am întors înapoi. Ei bine,
ceea ce crez că eu, un singur om, și nu
om mic ca mine, aș fi putut să dobândesc
de la Imperatul, cunosced inimă și sen-
timentele sale, cu atât mai mult cred că
va putea să o dobândească vocea unui
popor întreg. (Aplause entusiaste, îndel-
lung repețite).
D-lor, gândesc că împrejurările sunt așa
de mari, că cuvintele multe nu ar face
de cât să slăbească lucrul, d-v știți de-
stul, faceți ceea ce inima vè zice. (Aplause
prelungite).
D. G. Vernescu. D-lor, n'am să vorbesc,
am să citesc o moțiune: pentru că atunci
când este vorba de apărarea țerei, nu este
trebuință de stimolente, nu se numără
sacrificiile (Aplause) iată moțiunea: Aș-
cunțând explicările ministerului în privința
dispozițiunilor ce au arătat guvernul Ru-
siei d'a lua o parte din teritorială Româ-
niei în schimb cu păământuri de peste
Dunăre;
„Având în vedere că integritatea Româ-
niei este garantată de marile puteri eu-
ropene.
„Având în vedere că prin con-
vențiunea din 4 Aprilie 1877, Rusia
în special a garantat din nou acea-
știa integritate prin art. 2 în co-
prindere: Pentru ca nici un incon-
venient sau pericol să nu resulte
pentru România din faptul trecerii
trupelor ruse pe teritoriul său, gu-
vernul Maestăței Sale Imperatului
tuturor Rusiei se obligă a măn-
ține și a face a se respecta dreptu-
rile politice ale statului român.
ast-fel cum resultă din legile interio-
riare și tratatele existente, precum
și a mănține și a apăra integrită-
tea actuală a României”.
„Considerând că România și-a în-
deplinit cu fidelitate obligațiunile
care decurg din acea convențiune,
și deplin convinsă de sentimentele
de înaltă dreptate a Maestăței Sale
Imperatorului Rusiei;
„Considerând marelui sacrificiu, și
chiar sacrificie de sânge făcute de
țară pentru păstrarea integrității
și pentru consolidarea independen-
ței sale;
„Considerând că o Românie in-
dependentă și omogenă răspunde
atât la intesele vecinilor săi, cât
și la acele ale Europei întregi.
A lunarea declară că este hotăr-
ită a mănține integritatea terito-
riului țerei, și a nu admite o în-
streinare din păământul ei, sub nici
o denumire și pentru nici o com-
penșațiune teritorială sau desdau-
nare, și trece la ordinea zilei. (A-
plause unanime îndelung repețite).
D. Vernescu, d. Geani, d. Economu,
N. Dimancea, M. Ghelmegeanu, N. Io-
nescu, I. Poenaru Bordea, V. A. Ureche,
colonel Catinescu, D. Mărgăritescu, A.
Varnali, D. Crăciunescu, R. I. Campiniu,
I. C. Fundescu.
Se pune la vot această moțiune
prin apel nominal, și rezultatul vo-
tului este cel următor:
Votanți 93
Au votat pentru 93 și anume:
D. I. Agari, A. Agioglu, N. Athana-
sio, I. Bogdat, D. Berendei, A. Gr. Bo-
nachi, P. Buescu, M. Burliianu, V. Cal-
cautaur, T. Călinescu, Sc. Călinescu, I.
Cămpineanu, R. Cămpiniu, Gr. Cantacu-
zino, G. Cantili, D. Cariagdi, D. Castro-
iano, P. Cernătescu, G. Chișu, C. Climescu,
I. Codrescu, C. Colibăgeanu, N. I. Con-
stantinescu, P. Constantin, E. Costinescu,
Gr. Cozadini, D. Crăciunescu, G. Danie-
lopola, I. Diamandescu, D. Economu, L.
Eraclide, C. Fleva, G. Folger, I. C. Fun-
descu, G. N. Gamlean, D. Genescu, P.

Georgiadi, P. Ghica, G. Găță, D. Giann,
C. Ginvara, R. C. Golearu, C. Grădișteanu,
P. Grădișteanu, C. T. Grigorescu, G. Ha-
nag, A. Holban, I. Ionescu, N. Ionescu,
N. B. Locusteanu, V. Maniu, G. P. Mantu,
D. Mărgăritescu, G. Misail, G. Morțun,
Ghr. Moșescu, N. Nicorescu, R. Opresan,
Sc. Pustiu, I. Poenaru, Bordea, G. Polizu,
E. Predescu, E. Protopopescu Pache, G.
Rădeanu, M. Rășetti, N. Rășetti, Sc. Ro-
șetti, M. Schina, R. Ștefănescu, A. Stir-
beș, B. A. Ureche, Z. Urdăreanu, A. Var-
nali, E. Vergati, G. Vernescu, V. Vi-
drăscu, N. Vișgoreanu, H. Zugrăvescu, P.
Cazotti, G. Goga, N. Lupescu, N. Diman-
cea, M. Ghelmegeanu, D. I. Ghica, R. Pă-
tărlăgeanu, G. Șefendache, I. Villacrose,
N. Fleva, A. Vășescu, M. Ferechide, C. A.
Bosetti.
D. președinte. Adonarea a adoptat pro-
pușerea în unanimitate. (Aplause entusi-
aste și îndelung repețite).
In acest moment primeșc din partea
d-lui deputat d. Sc. Miclescu, o telegramă
prin care d-sa, aflând că are să vină la
ordinea zilei în adunare această cesiune,
declară că nu primește a se instrăina nici
o palmă din păământul României. (A.
plause).
Vă comunic, d-lor, că și Senatul în u-
nanimitate a votat o asemenea moțiune-
(Aplause prelungite).
D. președinte al consiliului. D-lor,
în împrejurările în cari ne aflăm
ați declarat cu toții că inimile ro-
mânilor trebuie să bată, cum zice fran-
cesul, à l'unison, adică să nu fie
de cât o singură bătae de inimă.
Prin urmare, stă în mâna d-v. aci
ca să nu fie în țară nici mănușii,
nici amarul. (Aplause). Eu unul
nu m'am amestecat nici de cum la
darea în judecată a foștilor miniștri,
nu m'am amestecat nici chiar la
cesiunile de procedură, și nu am
lăsat ca adunarea să facă ceea ce
voește. Acum însă cred că nici o
dată nu a fost moment mai fa-
vorabil de cât astă-zl ca să sfêr-
șim cu această nenorocită cesiune.
Ori-care ar fi griefurile no-
stre în contra administrațiunii
trecute, să le uităm cu toții, și
eu, în numele intereselor țării, vè
propun să vè retrageți acușațiunea
în contra foștilor miniștri. (Aplause).
D. președinte. Se pune la vot re-
tragerea acușațiunii. (Sgomot).
D. P. Ghica. Nu se poate, este o
cesiune care trebuie să se discute.
(Sgomot).
D. președinte al consiliului. D-lor,
nu trebuie să uitați că aveți să lup-
tați încă cu multe greutateți; nu
știm prin ce crise teribile am mai
avea să trecem. Pentru ce voiți să
ni se zică că am uitat cauza săntă
a țerei pentru cesiune de a doua
ordine. Ce voiți? S'ar trimeteți la
curtea de casațiune. Ei bine, sunt
în drept cel puțin să vè zică să l
trimeteți îndată: nu puteți să l
țineți atâta timp în suspensiune;
instrucțiunea știți că este terminată
trimeteți l îndată înaintea justiției.
Dar vè întreb este patriotic astă-zl
să faceți aceasta?
Acușațiunea unui minister este
o cesiune mare, prin urmare, aveți
să distrageți opiniunea publică de
la cesiunea cea mare a Basarabiei
la procesul foștilor miniștri. Apoi
aveți inimă, aveți minte liniștită
ca să puteți astă-zl să vè mai ocu-
puțați de alt-țeva de cât numai de
Basarabia? Eu vè spun că de multe
ori întru a casă și uit că am fe-
meia și copil bolnavi; și puteți d-v.
In asemenea împrejurări să vè duceți
să pledați un proces politic?
Eu zic să retrageți această acu-
sațiune, și să o faceți nu cu discu-
țiune, să o faceți într'un mod spon-
taneu. (Aplause). Și fiți incredin-
țați că acest act are să vè reco-
mande și în ochii amicilor și în
ochii inamicilor din streinătate. (A-
Voc. Inchiderea discuțiunii.
— Se pune la vot retragerea a-
cușațiunii în contra foștilor mi-
niștri, și rezultatul votului este cel
următor:
Votanți 64
Maj. de 2/3 43
Au votat pentru 55 și anume:
D-nii I. Agari, A. Agioglu, N. Ata-
nasio, T. Bagdad, D. Berendei, A. Gr.
Bonachi, P. Buescu, T. Călinescu, Sc. Că-

... și am fost poprit de generalul Ghica care
m'i-a zis: 'ți-a vorbit vre o dată Imperă-
torul despre aceasta? Nu, l'am răspuns eu,
și nu a vorbit nici chiar Domnitorului,
cu care a fost în intimitate mai mult
timp. Atunci eu socotesc, m'i-a zis gene-
ralul Ghica, că ar fi să ofensezi pe Majes-
tatea Sa vorbindu de această cesiune.
Cum? când noi am făcut o convențiune
subscrișă de principele Goriacoff, un tract-
at investit cu sigiliul împăresc și după
aceasta ne-am dus de ne-am vèrsat sân-
gele alături cu armata rnsă, și Imperatul
la toate împrejurările a făcut omagiū bra-
vurei și devotamentului oștirii noastre,
cum ai putea d-ta să v'ia pune la indoi-
ială că Rusia ar mai avea intențiunea de
a lua de la noi un petec de păământ! (A-
plause)
Am gășit atunci că generalul Ghica a-
vea dreptate și m'am întors înapoi. Ei bine,
ceea ce crez că eu, un singur om, și nu
om mic ca mine, aș fi putut să dobândesc
de la Imperatul, cunosced inimă și sen-
timentele sale, cu atât mai mult cred că
va putea să o dobândească vocea unui
popor întreg. (Aplause entusiaste, îndel-
lung repețite).
D-lor, gândesc că împrejurările sunt așa
de mari, că cuvintele multe nu ar face
de cât să slăbească lucrul, d-v știți de-
stul, faceți ceea ce inima vè zice. (Aplause
prelungite).
D. G. Vernescu. D-lor, n'am să vorbesc,
am să citesc o moțiune: pentru că atunci
când este vorba de apărarea țerei, nu este
trebuință de stimolente, nu se numără
sacrificiile (Aplause) iată moțiunea: Aș-
cunțând explicările ministerului în privința
dispozițiunilor ce au arătat guvernul Ru-
siei d'a lua o parte din teritorială Româ-
niei în schimb cu păământuri de peste
Dunăre;
„Având în vedere că integritatea Româ-
niei este garantată de marile puteri eu-
ropene.
„Având în vedere că prin con-
vențiunea din 4 Aprilie 1877, Rusia
în special a garantat din nou acea-
știa integritate prin art. 2 în co-
prindere: Pentru ca nici un incon-
venient sau pericol să nu resulte
pentru România din faptul trecerii
trupelor ruse pe teritoriul său, gu-
vernul Maestăței Sale Imperatului
tuturor Rusiei se obligă a măn-
ține și a face a se respecta dreptu-
rile politice ale statului român.
ast-fel cum resultă din legile interio-
riare și tratatele existente, precum
și a mănține și a apăra integrită-
tea actuală a României”.
„Considerând că România și-a în-
deplinit cu fidelitate obligațiunile
care decurg din acea convențiune,
și deplin convinsă de sentimentele
de înaltă dreptate a Maestăței Sale
Imperatorului Rusiei;
„Considerând marelui sacrificiu, și
chiar sacrificie de sânge făcute de
țară pentru păstrarea integrității
și pentru consolidarea independen-
ței sale;
„Considerând că o Românie in-
dependentă și omogenă răspunde
atât la intesele vecinilor săi, cât
și la acele ale Europei întregi.
A lunarea declară că este hotăr-
ită a mănține integritatea terito-
riului țerei, și a nu admite o în-
streinare din păământul ei, sub nici
o denumire și pentru nici o com-
penșațiune teritorială sau desdau-
nare, și trece la ordinea zilei. (A-
plause unanime îndelung repețite).
D. Vernescu, d. Geani, d. Economu,
N. Dimancea, M. Ghelmegeanu, N. Io-
nescu, I. Poenaru Bordea, V. A. Ureche,
colonel Catinescu, D. Mărgăritescu, A.
Varnali, D. Crăciunescu, R. I. Campiniu,
I. C. Fundescu.
Se pune la vot această moțiune
prin apel nominal, și rezultatul vo-
tului este cel următor:
Votanți 93
Au votat pentru 93 și anume:
D. I. Agari, A. Agioglu, N. Athana-
sio, I. Bogdat, D. Berendei, A. Gr. Bo-
nachi, P. Buescu, M. Burliianu, V. Cal-
cautaur, T. Călinescu, Sc. Călinescu, I.
Cămpineanu, R. Cămpiniu, Gr. Cantacu-
zino, G. Cantili, D. Cariagdi, D. Castro-
iano, P. Cernătescu, G. Chișu, C. Climescu,
I. Codrescu, C. Colibăgeanu, N. I. Con-
stantinescu, P. Constantin, E. Costinescu,
Gr. Cozadini, D. Crăciunescu, G. Danie-
lopola, I. Diamandescu, D. Economu, L.
Eraclide, C. Fleva, G. Folger, I. C. Fun-
descu, G. N. Gamlean, D. Genescu, P.

Ionescu, I. Cămpineanu, G. Cantili, D. Cariagdi, D. Castroian, G. Chișo, C. Climescu, I. Codrescu, E. Costinescu, Gr. Cozadini, D. Crăciunescu, I. Diamandescu, D. P. Economu, I. Eraclide, M. Ferechide, O. Fulger, G. Giță, D. Gianni, C. Giuvara, R. C. Guleson, C. Grăditeanu, P. Grăditeanu, A. Holbau, I. Ionescu, N. Ionescu, N. B. Lăcusteanu, V. Manin, G. Misail, G. Morțun, N. Nicorescu, I. Poenaru-Borden, G. Polizu, N. Predescu, G. Rădescu, M. Rosetti, N. Rosetti, A. Sibleanu, Z. Urdăreanu, A. Varnali, V. Vidrașcu, N. Viigoreanu, H. Zegrăvescu, P. Cazoti, G. Sefendache, N. Fleva, A. Văsescu, C. A. Rosetti.

Au votat contra 6 și anume: D-nii I. C. Fundeseu, P. Ghica, Sc. Rosetti, A. Stirbey, D. I. Ghica, R. Pătărlăgeanu. Iar cei abținători snt d-nii: C. T. Gri-gorescu, Z. Urdăreanu și Dimancea. D. președinte. Aduarea a încuviințat retragerea acuzației în contra foștilor miniștri. (Aplaus).

Ș dința se ridică la 6 ore seara, și cea viitoare se anunță pe a doua zi 27 Ianuarie.

CRONICA

Primum următoarea depeșă din Ismail: Președintele Adunării deputaților, o copie președintelui Senatului, ziarului Românul, Pressa, România Liberă și Tempul.

Rugăm să arătați expresiunea sentimentelor noastre de grațitudine Camerei și Senatului României pentru respingerea propozițiilor Măistărelui Sale Imperatorului Rusiei pentru cedarea Basarabiei. Trăiescă României, trăiască Măria Sa Domnul și guvernul său.

C. P. Schelet, Hugo, Zuzinovescu, Grigore Cristidi, R. Despotopulo, C. Barbescu, Gh. Șerbănescu, A. Mureșanu, I. Teodorescu, S. Spădu, Vartinescu, P. Paiba, M.

Pacu, I. Macedonski, G. Verzeanu, F. Cordali, G. Codrescu, I. Altinovic, I. Cotof, L. Calia, D. Garofeanu, G. Magala, L. Sopa, N. Dimitrașcu, L. Popof, D. Dolpaș.

Teatrul Italian; Luni 30 Ianuarie, se va reprezenta tragedia REGELE LEAR, de Shakespeare, care marți „Rome și Iulia”.

Printre instituțiile de instrucțiune comercială, una din cele mai renumite și organizate pe o bază solidă este școala de comerț din Gara, în principatul Reuss (Germania).

Gazeta ilustrată de Lipsca a emis mai multe articole, recomandând celor doritori soliditatea acestor școli. „Credem că facem un mare serviciu cititorilor noștri, scriind gazeta sus menționată, recomandând părinților, ce ar voi să dea fiilor lor o instrucțiune comercială, școala de comerț din Gara, unde tinerii pe lângă o instrucțiune din cele mai solide, pot găsi și o îngrijire părintească, sub auspiciile directorului școlii Dr. Bartels.”

Informații în România se au de la D-l Director Hartman (strada Lutherană, școala reformată, Buc.), care stănd în relații cu direcțiunea instituției, poate da informațiile cele mai detaliate.

DIRECTIUNEA GENERALĂ A ARHIVELOR STATULUI.

A eșit de sub presă și se va pune pe piețe în vânzare prima serie a publicațiilor istorice-filologice ale Direcțiunii generale a Arhivelor Statului, sub titlul de:

Cuvente den Bătrani

Limba română vorbită între anii 1550—1600, studiu paleografic și lingvistic de B. P. HASDEU cu o introducere asupra importanței și direcțiunii științifice a filologiei române, de celebrul lingvist german HUGO SCHUCHARDT. Acest volum, aproape 400 pagini în — 8 mare, coprinde, afară de introducerea generală:

I. Trei-zeci și trei texturi, cu cercetări introductive și vaste adnotațiuni istorice-paleografice, economice, juridice, lingvistice etc.

II. Un glosar documental dintr-un an 1535—1592.

III. Un specimen de dicționar stimologic al limbii române pe baza unui vocabular manuscris de la 1600.

IV. Șase indici analitice.

V. Vreo cincis-zeci de fac-simile de portrete, manuscrise, iscălituri, peceteli, semne de hârtie etc. etc.

N. PRISACIANU, fost prim-președinte la tribunalul Ifov, consilier la Curtea de apel din București, director la ministerul justiției, îmbrățișând cariera de Avocat fac cunoscut onor. public, că se însușește cu plăcere procesul de facerea tuturilor actelor de notorietate. A se adresa, strada Scaunele No. 53.

16,600 RECOMPENSA NAȚIONALĂ 16,600 QUINA-LAROCHE ELIXIR VINOS. QUINA-LAROCHE este un Elixir vinos conținând principiile celor 3 specii de chinina. Este un amaricant foarte eficient și superior tuturor celor din această clasă. Este indicat în toate cazurile de anemie și în toate cazurile de febră, în toate cazurile de migrație, în toate cazurile de răgușenie, în toate cazurile de tuse, în toate cazurile de astmă, în toate cazurile de nevrită, în toate cazurile de neurită, în toate cazurile de paraliză, în toate cazurile de epilepsie, în toate cazurile de histerie, în toate cazurile de neurastenie, în toate cazurile de neurastenoid, în toate cazurile de neurastenoid, în toate cazurile de neurastenoid, etc.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la magaziile de muzică Gebauer și Ianda & Sandrovitz: DEȘTEPTĂȚE ROMANE de Andrei Mureșanu HYMN EROIC pentru patru voci cu acompaniament de pian de LEOPOLD STERN. Prețul 1 Leu nou. BUCUREȘTI. Tipografi-editori Thiel & Weiss, palatul „Dacia.”

BANDAGIE ELECTRO-MEDICALE. Invențiune brevetată pentru 15 ani a doctorilor Marie Fraș, medic inventator, rue de l'Arbre-Sec, 46 la Paris. Pentru vindecarea radicală a Hernelor (surpaturilor). — Până acum bandagiile fură numai nise simple aparate spre a conține herniere. Doctorii Marie au rezolvat problema și au inventat prin bandagiile Electro-Medicale, care contractă nervii și asigură vindecarea radicală în puțin timp. Depozit în București la farmacia D-lui F. W. Zurner, cu instrucțiuni.

PARFUMERIE ORIZA L. LEGRAND. Parfumuri, Furnizori a mai multor Curți străine. 207, rue St-Honore, PARIS. ORIZA OIL. ESS-ORIZA. Unșura este din toate buchețele spre a face părul lucios și moale ca mătasea și-a-lu opri. Profume noi la modă cu toate buchețele care au obținut medaliile de Merit la expozițiunile din Paris de la 1887, și la Viena la 1873. EAU TONIQUE QUININE L. LEGRAND & POMMADE AU BAUME DE TANNIN. Pentru curăți capul și părul și-a-lu opri în foarte puțin timp. Succes sigur.

FABRICA CHARTIE MECHANICA de la ZĂRNESCI, LÂNGĂ BRAȘOV. produce chartie de tipar în diverse calități în formate de cele mai mari măsuri de dimensiune. A se adresa la direcțiunea num. 102 fabricii în Brașov, Strada Cătarina No. 102. Doctorul GEORGE ISVORANU face cunoscut onor. public că dă consultațiuni medico-chirurgicale la domiciliul său din strada Fântânei 84, în toate zilele de la ora 5—8 după amiază. Pentru cei fără mijloace consultațiunile vor fi gratuite.

J. R. FABRICA LANDGUT-WIENERBERG M. J. ELSINGER et Fii la VIENA, furnizează contra casa sau à conto, livrabile la Viena. Mușamale de căruțe și Mantale de ploie cât mai repede și în cele mai mari cantități. (632—0).

TINERII care ar voi să urmeze cursurile școlii comerciale de aici, se pot prepara pentru studiul limbii germane, găsesc la sub semnatul menagementul cel mai bun. Gera in Reuss. Dr. BARTELS Director.

G. PREDOVITS PRIMUL DEPOSIT DE ZIARE IN IASSY No. 18, Strada Mare No. 18. IN HANUL TURCESC LÎNGA PALATUL CURȚIEI ADMINISTRATIVE. Cu onoare recomand respectuos onor. Public primul deposit de ziare ce am deschis în acest oraș, fiind aprovisionat tot-d-a-nou cu jurnalele cele mai noi. Tot-d-o-dată primesc abonamente, annciuri și reclame la ziare și aicea mai jos notat: Timpul, Resboul, Pressa, Telegraphul, Românul, L'Orient, România Liberă, Globul, Gh. mpele, Figaro, Săua României, Epoca, Novorussky Telegraf, Vestea, etc. În curând primesc și mai multe feluri de Căhindare Române și Franceze. Rog respectos pe onor. Public a mă onora cu vizitele D-lor. G. Predovits.

LINGERIELE CELE MAI EFTINE, PRACTICE ȘI DURABILE se pte cumpăra cu ocașinea liquidării a FABRICII DE PANZA ȘI LINGERIE DIN VIENA IN DEPOSITUL GENERAL IN BUCUREȘTI Calea Mogoșoiei, Palatul Dacia, vis-à-vis de magasia D-nei A. Carissi unde se pot găsi încă următoarele mărfuri în alegerea cea mai strălucită și bogată. pentru a căroră calitate și proveniența se ia garanția cea mai severă. I Cămașe de damă de ziua, de Olandă și de Chiffon, brodate, simplă și garnisite de fr. 4, 5, 8, 11 până la 18 fr. I Cămașe de damă de noapte, de percal francezesc și de olandă, simple și brodate de fr. 6.50, 9, 12, 16 până la 19 fr. I Cămașe bărbătești albi simpli, de Chiffon și de Olandă, cu guleri și fără galere de 4.50, 6, 9, 11 până la 16 fr. I Cămașe bărbătești colorate și de Cretton de Oxford veritabile de 4.50, 6 până la 9 fr. I Camison de damă, de Percal francez, de Batistă și de Piquet de erva, simplu și brodat în 100 de desenuri, cele mai elegante de fr. 3, 5, 7.50, 9 până la 16 fr. I Pereche pantaloni de damă, de Chiffon, de Percal de Olandă și de Piquet de erva, garnisite și brodate de fr. 3.50, 5, 7, 8, până la 11 fr. I Fustă de damă, de Percal și de Pichet de erva, simplă, garnisite și brodate, de fr. 4.50, 6.50, 9.75, 12, 18 până la 21 fr. I Pereche pantaloni bărbătești, de Crois alb, de Pichet de erva, și de Olandă, de fr. 3.50, 5, 6.50, până la 9.50. I Corset de damă diferite fașonuri de fr. 3, 4.50, 7 până la 10 fr. I Hăinuță de fetițe de flanel colorate de fr. 8, 10, până la 14 fr. I Fustă de damă de flanel colorate de fr. 10, 12, până la 15 fr. I Cămașe de flanel albă sau colorată de fr. 7, 9, 11, până la 14 fr. I Gulere bărbătești de Peral și de Olandă cele mai moderne fașon, de fr. 5, 7, 9 până la 11 fr. I Perechi Manchete fr-on după alegere de Peral și de Olandă de fr. 5.50, 7.50, până la 9 fr. I Perechi Corapi bărbătești și de dame, de ban bac, de lină, de fild'ecosse și mătase, de fr. 5, 8, 11, 14, până la 26 fr. I Plapumă de lină sau de mătase, de fr. 12, 16, 19, 21 până la 35 fr. I Tart n englesc de fr. 1 21 până la 29 fr. I Batistă de lină cu Monograme brodate de fr. 3, 5, până la 7 fr. I Batiste albe cu bordure colorate tinte, de fr. 2, 3, 4 până la 8 fr. I Batiste de Olandă curată de fr. 3, 4, 6, 7, până la 11 fr. I Prosop de ață adevărată de fr. 5, 7, 8, 10 până la 13 fr. I Șervete de masă de Olandă curată, de fr. 4, 6, 8, 11, până la 14 fr. I Față de masă albă sau colorată de inu curat pentru 6 persoane, de fr. 6, 8, 10 până la 12 fr. I Față de masă albă de inu curat pentru 12 persoane 10, 14, 16 până la 21 fr. I Bucată de Olandă de Rumburg 36 de coți, de fr. 17, 19, până la 28 fr. I Bucată Olandă de Belgia 45 de coți, de fr. 32, 38, 46 până la 52 fr. I Bucată de Olandă de Irlanda 58 de coți, de fr. 44, 53, 64 până la 86 fr. I Bucată de Olandă de Rumburg 62 de coți, de fr. 60, 65, 76 până la 92 fr. I Bucată Olandă de Bielefeld 62 de coți, de fr. 74, 85 până la 115 fr. I Toie de Batiste 60 de coți, de fr. 120 până la 190 fr. I Bucată de Olandă de Rumburg de cercel într-o foie 2 1/2 coți de lățime pentru 6 cerceluri de fr. 42, 48 până la 56 fr. I Bucată de Pichet de erva 36 de coți de fr. 26 1/2 până la 46 fr.

LA TYPOGRAFIA THIEL & WEISS PALATUL „DACIA” și la toate librăriile din țară se află de vânzare: METODA DE CURA NATURALA drept contrast la VĂTĂMĂRILE PRACTICEI MEDICALE Singura și sigura pază contra morții premature și lăngesirei cronice de Aug. Wilh. König. PREȚUL 2 LEI NUOI. REGULILE CE TREBUE PĂDITE pentru a AJUNGE LA O BĂTRĂNETĂ ÎNAINȚATA PREȚUL 50 CENTIM.

DEJUN pentru COPII. Pentru a fortifica pe COPII și persoanele slaba de pept, le sto ach, sau atinse de chlorose sau anemie, cel mai bun și cel mai plăcut dejun este RACAHOUT DES ARABES alim-nt nutritiv și reconstituant, preparat de către Belangrenier. Depozit în București, la D. F. W. ZURNER, farmacist.

FRANZ GÜNTHER à la VILLE DE BRUXELLES Podul Mogoșoiei No. 16 vis-à-vis de Consulatul Russesc. Recomandă magazinul său sortat în tot-d-a-una foarte bine cu rufării de bărbați și de dame, galere, manchete, batiste de lină, olandă și mătase, ciorapi pentru bărbați și dame, șapele fine (corp de sânt) camisona, gorette, broderie dantele, cravate de tusești și cele mai noi forme și culori, umbrela de soare și de ploie etc. etc. Atrăgând tot d-o-dată atențiunea onor. Clientela că din cauza oricel am redus foarte mult prețurile.

PHARMACIA LA „SPERANTIA” 26, CALEA MOGOSOAIEI, 26. DEPOUL MEDICAMENTELOR FRANCESE. Obiecte de Cauic și Articole de Toalete. — Asemenea se angajează a efectua ori-ce comande din resortul medical. BRUS.

ZESTRE COMPLETE, LINGERIE PENTRU OTELURI cu prețuri mai ales reduse. Singurul Deposit general pentru România. Bucuresci, Calea Mogoșoiei, Palatul Dacia, vis-à-vis de Magasia D-nei A. Carissi.